

ржкътъ и да са попыта отъ дѣ е; вый ще сте отговорны за него съ главата си. Въ тѣзи минута азъ бѣхъ малко ) далѣчь за да разгледамъ по отъ близо съразмѣрностыгѣ споредъ които Тирянытъ строяхъ единъ корабъ почтти новъ, който бѣше, думамъ, по тѣзи толкози точна ) съразмѣрность во венчыгѣ си части, найбързоплавающій корабъ отъ колкото сж са виждали въ пристанището, и азъ распытвахъ художника който бѣше начерталъ тѣзи съразмѣрности.

„Нарбалъ очуденъ и оплашенъ, отговори: отивамъ да ) тѣрежъ тогози иностранеца, който е отъ островъ Кипръ. Когато са изгуби отъ очитъ му този чиновникъ, той й са затече къмъ мене, за да ми извѣсти опасността ) въ която са намѣрвахъ. Азъ я бѣхъ твърдѣ предвидѣлъ, любезный ми Телемахе! рече ми той, ный смы изгубены! царьтъ, когото день и ношь смущава недовѣрїето му, съвзелъ подозрѣнїе че вый не сте Кипрянинъ; той й запоѣда да вы запржтъ, и иска да ма затрые ако не ) вы предамъ въ ржцѣтъ му. Какво да сторимъ? О богове, просвѣтете ны да излѣземъ отъ тѣзи опасность; неиззбѣжно е, Телемахе, да вы заведжъ въ царскїя палатгъ. Вый ще постоянноувате че сте Кипрянинъ, отъ града Амагонгъ, сынъ на единъ творецъ на истуканы на ) Венера. Азъ ще обвѣжъ че съмъ са познавалъ съ бащаца ви едно време; и можебы царьтъ, безъ да изелѣдувава подлбоко, да вы пустне да си отидете. Азъ не виждамъ друго средство за да спасїжъ вашїя животъ и мою.

„Азъ отговорихъ на Нарбала: Оставете да погине едининъ злочестъ, когото орисницата иска да погуби. Азъ знаїаїжъ да умрж, Нарбале, и азъ ви съмъ много обязанъ щотото нещж да вы вовлекжъ въ моето нещастїе. Не можж да с са ршжж да лжжж; не съмъ Кипрянинъ, не можж рѣче с съмъ. Боговетъ виждатъ моята откровенность: тѣмъ принадлежжи да спасїжтъ живота ми съ могуществото си, ) ако некатъ; колкото за мене, азъ не искамъ никакъжъ да са отървжъ чрезъ лжа.

„Нарбалъ ми отговори: тѣзи лжа, Телемахе, не закллючава въ себе си нищо престжпно, и боговетъ даже ) не можгтъ я осжди; тя не поврежда никого; тя отървава живота на двама невинны; тя измамя царя за